

Ejendom paa 10,000 Kr. med 40 pCt., thi det, det kommer an paa, er, om Stigningen er af en saadan Karakter, at Vurderingsmændene kunne se den. Thi kunne de se den, forekommer det mig givet, at lader man den lille Ejendom stige med 40 pCt., maa man ogsaa lade den store stige med 40 pCt., og saa er Stigningen maaske ikke saa iøjnefaldende for den store Ejendoms Vedkommende som for den lille Ejendoms, men den er dog iøjnefaldende. Men for at raade Bød paa et muligt Misforhold her har man fastslaaet, at det er ikke hele Ejendommen, der skal vurderes, men at man, hvis der falder en særlig stor Stigning paa en mindre Del af Jorden, kan tage den Del fra og lade den stige for sig. Men saa kan man ikke tage en lille Ejendom og stille den op som Bevis for sin Paastand og sige, at den stiger 40 pCt. for deraf at bevise, at hele den Fremgangsmaade, Loven tilsigter, er uholdbar. Gør man det, gaar man efter min Mening langt ud over det, man har Lov til at argumentere ud fra. Man maatte holde sig til de 10 pCt. ogsaa for den Ejendoms Vedkommende, der har en Værdi af 10,000 Kr., og da ville Vurderingsmændene faa om end maaske ikke store Vanskeligheder, saa dog Vanskeligheder ved at finde ud af, om der er en Værdistigning, som man kunde tage med, eller ikke. Naar man lader en Ejendom paa 10,000 Kr. stige 40 pCt., er det en Selvfølge, at man maa tage den med, men naar man lader en anden Ejendom til 100,000 Kr. stige paa samme Maade, altsaa med 40,000 Kr., er det dog iøjnefaldende, at man ogsaa kommer til at tage det med. Jeg synes, at det, det ærede Medlem aabenbart troede skulde være et soleklart Bevis for hans Standpunkt: at modsætte sig Sagen, passer ikke.

Jeg glæder mig ved, at det ærede Medlem ikke har Magt, som han har Agt, og det forekommer mig, at der egentlig ikke var megen Logik i det ærede Medlems Bemærkninger. Jeg paaskønner, at det ærede Medlems Meningsfæller saavel som de Herrer Socialdemokrater have resigneret og ville tage Lovforslaget, som det er. Jeg tror, at det er af overmaade stor Betydning, at det bliver gennemført, saa at man kan faa paabegyndt de Foranstaltninger, der ere afhængige af Lovens Vedtagelse.

Jungersen: Det har vist sig fra først af, da Jernbaneloven blev forelagt her i

Tinget med sin bekendte Værdistignings-skat, at man fra alle Sider har haft meget store Betæneligheder ved at gaa med til den, navnlig paa den Maade, den kom frem ifølge Lovforslaget. Denne Betænelighed har holdt sig og er ogsaa kommen til Orde i det Udvalg, der har været nedsat angaaende Lovforslaget her.

Men der er en Ting, som man særlig har holdt sig til, navnlig ved Behandlingen i Aar af dette Lovforslag, det er disse Ejendomme, som ligge nærmest ved en Station. Man siger, at Ejendomme, som f. Eks. kunne benyttes som Byggegrunde og den Slags, selvfølgelig ville stige i overordentlig høj Grad, og at det er rimeligt, at Samfundet tager noget af denne Værdistigning, som Samfundet selv til Dels er Ophavsmand til. Ja, der kan være noget i det, hvis man indskrænker sig til disse Byggegrunde, men jeg vilde egentlig have foretrukket, naar vi overhovedet skulde denne Vej, at man var gaaet til at lade Staten ekspropriere disse Grunde. Saa havde Staten nemlig været i Stand til at tage Fordelen af Stigningen, og saa havde der ikke været noget at sige dertil. Men det er ikke alene de nærliggende Grunde, der her komme i Betragtning, Afstanden fra Stationerne bliver her aldeles ubegrænset. Man kan gaa $\frac{1}{2}$ Mil, ja længere bort fra Stationen og sige: Denne Ejendom eller disse Ejendomme ere paa Grund af, at Jernbanen er kommen, stegne saa og saa meget i Værdi, og komme de over de 10 pCt., nuvel, saa skulde de betale Værdistignings-skat.

Jeg er nu ikke rigtig klar over, at det skulde være rigtigt at begynde paa dette ved Baner i de daarligere Egne af Landet uden at lægge Værdistignings-skat paa de øvrige Jernbaner. Det er nu en Gang saaledes, at Jernbanerne som Regel, navnlig ved Landstationerne, ikke medføre Værdistigning før i Løbet af ikke saa faa Aar; der gaar en Del Aar, inden Folk komme i Tanke om, at her er noget at gøre ved at spekulere paa at sætte sig ned ved denne Station, og indtil den Tid er der ikke synderlig Værdistigning. Men saa kommer Værdistigningen, og som Følge deraf tror jeg, at vi i Fremtiden ville faa en temmelig stor Værdistigning ved samtlige de nuværende Baner. Og hvorfor saa ikke ogsaa tage den Værdistigning med lige saa godt som ved de nye Baner? Den Tanke kan jeg ikke rigtig forlige mig med, at vi her gaa til at lægge en Skat paa en snæver Kreds af Befolkningen og ellers